

hed, 3 Maaneder efter, at den erstatningsberettigede kommer til Erkendelse af Skaden. Kravet forældes, hvis Paatale ved Domstolene ikke er sket inden 2 Aar efter, at Skaden er indtraadt.

Jernbanernes Erstatningsansvar med Hensyn til Tab af eller Skade paa *indskrevet Rejsegods* og andet til Befordring modtaget Gods samt levende Dyr afgøres efter de derom i vedkommende Jernbanes Takstbestemmelser indeholdte Forskrifter, for Statsbanernes Vedkommende i Lov Nr. 111 af 13. Maj 1911 om Statsbanernes Takster m. m.

Folketingets Udvalg, der var enig i, at det er betimeligt at afløse Lov Nr. 56 af 26. Marts 1898 med en ny Lov, kunde tiltræde de Grundsætninger, som Lovforslaget er bygget paa. Under Tilslutning af Ministeren har Udvalget dog foreslaaet enkelte Bestemmelser affattet paa en anden Maade, navnlig for at gøre Lovforslaget klarere, saa at Tvivlspørgsmaal kan undgaas saa meget som muligt. Saaledes foresloges Hovedbestemmelsen affattet saaledes

„Den Skade paa Person, der ved Jernbanedrift tilføjes de rejsende eller andre, for hvem der ikke paa Grund af Tjenesteforhold til Banen gælder særlige Erstatningsregler, er Jernbanen pligtig at erstatte efter de i denne Lov indeholdte Regler, selv om Skaden er hændelig. Oplyses det, at den skadelidende selv eller en Jernbanen uvedkommende Trediemand forsætlig eller ved Uagtsomhed har hidført Skaden, er Banen fri for Ansvar, medmindre Medskyld fra Banens Side godtgøres. Er baade den skadelidende og Banen Skyld i Skaden, afgøres det efter Beskaffenheden af de begaaede Fejl, om og i hvilket Omfang Erstatning skal ydes.“

Endvidere foresloges i Reglerne om Erstatningen indsat, at Livs- eller Ulykkesforsikringer, tegnede til Fordel for den tilskadekomne eller hans efterladte, i intet Tilfælde formindsker disses Krav paa Erstatning hos Jernbanen for Skade paa Person. Endelig kan nævnes, at der foresloges indsat en ny Paragraf, der siger, at ved Jernbaner forstaas i denne Lov saadanne Baner, som er anlagte i Henhold til vedtagne Love om Jernbaneanlæg (altsaa ikke Mergelbaner o. sl.). Alle disse, af hele Udvalget foreslaaede Ændringer vedtoges uden Afstemning. — Med Hensyn til Bestemmelserne om Erstatningernes Størrelse med, hvad dertil hører, var der derimod ikke Enighed i Udvalget, idet et Flertal (J. Andersen, Andreasen, Friis-Skotte, Henningsen, J. J.